

Es reduirà la desigualtat escolar fent que el nou ensenyament sigui accessible a tots i en el mateix temps, donat que la possibilitat de veure imatges animades i escoltar sons permet al alumne accedir a un nombre més gran de informacions, doncs l'imatge és portadora d'un gran nombre de signes ?.

L'entrada de l'audiovisual a l'escola també permetrà a tots els alumnes i al mateix ~~temps~~ moment de seguir els programes; hi haurà oportunitats pels alumnes més retardats?

Cada vegada que fem un intent de canviar l'estructura escolar i els programes pedagògics per facilitar la introducció dels audiovisuals al sistema escolar ens confrontem amb especialistes de la tecnologia educativa, amb pedagogs segurs de la seva experiència i del seu saber universitari que ens ensenyen el camí a seguir però aquest, basat en la tradició. No han comprés encara que els alumnes tenen necessitat de coneixements però per mitjà de l'aprenentatge. Es practica d'una participació activa a la fabricació, a la difusió i a la discussió dels productes pedagògics; si no és així veurem que la funció predestinada d'aquests mitjans audiovisuals s'encamina al inici del consum.

(El professor de Ciències o física utilitzarà diapositives o films concebuts per grans empreses; els laboratoris de llengües són utilitzats per escoltar cintes que han sigut fabricades per una empresa amb l'ajut d'una casa editora.

Hem de remarcar dos punts importants:

- a) La majoria d'ensenyants no han rebut formació per utilitzar audiovisual.
- b) Mestres i alumnes s'han d'associar per a la producció del seu propi material pedagògic: diapos, films, vídeos etc...

Si els alumnes disposen de mitjans (fotos, sons, films, imatges, cartells, arxius...) el saber ja no solament és del mestre sinó que l'alumne també pot ser emissor i receptor capaç de programar, de realitzar i de difondre documents pedagògics; el mestre, però participarà amb els alumnes a la concepció dels continguts de la classe ~~de~~ en funció de les diversitats culturals regionals.

L'audiovisual no serveix per a millorar el sistema clàssic si no per a reemplaçar-lo. I així en preguntem: és possible de parlar de readaptació del sistema escolar sense modificar l'espai, l'arquitectura escolar?

És possible de readaptar els objectius sense modificar els programes i els mitjans d'aprenentatge?

L'AUDIOVISUAL A L'ESCOLA: UNA PERSPECTIVA ERRONEA

No venim a dir que la utilització de l'audiovisual a l'escola és indispensable ni tampoc a demostrar que és un llenguatge. Per nosaltres la seva aptitud a transmetre i a interrelacionar missatges no ofereix cap dubte.

Fem un intent de ~~reflexionar~~ ^{com} l'audiovisual ha sigut utilitzat en les institucions escolars del nostre país: quines possibilitats han tingut els alumnes de participar a la realització de documents pedagògics?

Es podria admetre que l'educació en una societat electrònica-ment estructurada no pot ser semblant a una societat mecànica. Entenem que l'educació ha de permetre saber "circular" dins la societat cosa que no serà possible si l'alumne es limita rebre passivament les informacions dels mitjans de comunicació. La utilització de la pissarra com a suport d'aprenentatge dona als mestres la possibilitat d'ensenyar al mateix temps com s'escriuen les xifres, les paraules, com combinar aquestes per formar una frase etc, així també la utilitza per transmetre i comunicar informacions. L'alumne assegut davant el mestre i la pissarra mira i prova de fer o de repetir el que el mestre li demana. En aquest joc (mestre, pissarra, alumne) l'ensenyant és l'únic "jefe" doncs és el portador del saber; l'alumne no té cap altre funció que ~~rebre~~ ^{adquirir} les informacions que reb passivament del mestre per mitjà de la pissarra.

Ensenyants, alumnes i investigadors en pedagogia, tots estan d'acord per canviar la relació mestre-alumne. El mestre no és l'únic poseïdor del saber: la radio, la televisió, els diaris, els cartells etc. són fonts d'informació concurrencials. Ja que parlem de canviar el rol mestre-alumne, els industrials de la informació per mitjà dels especialistes de la tecnologia educativa (venedors de projectors, diapos, 16mm, super8, circuits tencats...) proposen als especialistes de l'educació de realitzar productes audiovisuals utilitzables a l'escola; però l'audiovisual s'utilitza com a substitut de la pissarra, doncs no permet l'associació d'alumnes i mestres al procés d'elaboració dels productes pedagògics. Els mestres així com fins ara s'han servit del llibre de text per preparar la classe i exposar-la a la pissarra, s'està encaminant a utilitzar un mitjà tècnic (cassette, diapos, magnetoscops...) ~~per~~ per visionar els productes pedagògics que han sigut concebuts segons el programa oficial. No haurà canviat gaire per l'alumne que seguirà sent espectador i auditor passiu. Els objectius pedagògics dels programes ministerials no tenen en compte les necessitats de les institucions escolars; s'hauria de donar oportunitat a iniciatives locals o regionals que fomentin el progrés de l'alumne associant-lo a la programació, a la recerca de documentació i a la realització de productes pedagògics.